

Oğlan ve Gerenuk

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Gerenuk

Ebru Mina TOMURCUK

Güneş savanın üzerinde doğdu, çimenleri altın rengine, gökyüzünü pembeye boyadı. Kofi kırmızı sırt çantasını sıkıca bağladı ve spiralli defterini kontrol etti. Bugün kendi savan bilim rehberine başlayacaktı. Gördüğü her şeyi yazmak ve karşılaştığı her hayvanı çizmek istiyordu. Savan sırlarla doluydu ve Kofi onları keşfetmeye hazırdı.

Kofi uzun otların arasından sessizce yürüdü, kurşun kalemi kulağının arkasına sıkıştırılmıştı. Serinlemek için büyük kulaklarını çırpıp bir fil ailesi gördü. Akasya yapraklarını kemirmek için uzun boynunu uzatan bir zürafa gördü. Kofi her birini defterine çizdi ve yazdı: Zürafa uzun boynuyla yükseğe ulaşır. Bilim rehberiyle gurur duyarak gülümsedi.

Sonra ilerideki çalılıklarda bir şey kıpırdadı. Kofi dondu ve nefesini tuttu. Açıklığa ince bir antilop çıktı; ten rengi ve kestane rengi tüyleri, beyaz bir karnı vardı. Boynu inanılmaz derecede uzun ve inceydi, bacakları ise narin çubuklar gibi görünüyordu. Kofi daha önce böyle bir hayvan görmemişti. Hızla şeklini defterine çizdi.

Antilop küçük bir akasya ağacına yürüdü ve durdu. Kofi, diğer hayvanlar gibi alçak yaprakları yiyeceğini bekledi. Ama gerenuk bunun yerine güçlü arka bacakları üzerinde doğruldu! Uzun boynunu yukarı uzatarak dimdik ve dengede durdu. Kofi'nin gözleri kocaman açıldı. "Vay canına!" diye fısıldadı. "Bir dansçı gibi duruyor!" Duruşu dikkatle çizdi ve nasıl gerindiğini göstermek için oklar ekledi.

Gerenuk giderek daha yükseğe uzandı, ağacın en tepesindeki taze yaprakları kemirdi. Kofi önemli bir şey fark etti: alt dallar zaten çıplaktı, diğer hayvanlar tarafından yenmişti. Ama gerenuk, kimsenin ulaşamadığı taze, yeşil yapraklara ulaşabiliyordu. Bu onun akıllı numarasıydı! Kofi rehberine yazdı: Uzun boyun + güçlü arka bacaklar = yüksek yiyecek.

Bir ceylan oradan geçti ve alçak çalıları kemirdi. Gerenuğa bir göz attı ama yüksek yapraklara ulaşamadı. "En iyi yiyeceği bulmuşsun," diye fısıldadı Kofi gerenuğa. "Uyarlamaların, başkalarının ulaşamadığı yerlerde yiyecek bulmana yardım ediyor." Ceylan ile gerenuğu yan yana çizdi; ceylanın erişiminin üzerine büyük bir çarpı, gerenuğunun üzerine bir onay işareti koydu.

Gerenuk aşığı indi ve zarıfçe bir sonraki ağaca yürüdü. Kofi onu korkutmamaya dikkat ederek takip etti. Uzun bacaklarını çalıların arasından geçmek için nasıl kullandığını izledi. Küçük başı döndü, büyük koyu gözleri tehlikeyi kolluyordu. Temkinli ama sakindi. Kofi bir not daha ekledi: Gerenuk yiyecek için uzağa yürümek üzere güçlü bacaklarını kullanır.

Kofi bir kayaya oturdu ve rehberini açtı. Gerenuğu dimdik ayakta çizdi; boynu zürafaninki gibi, gövdesi ise geyiğinki gibiydi. Uzun boynu, güçlü arka bacakları ve beyaz karnı etiketledi. Yazdı: Bu uyarlamalar gerenuğun yüksek ağaçlarda yiyecek bulmasına yardım eder. Her ayrıntıyı gözlemleyip kaydeden gerçek bir bilim insanı gibi hissetti.

Aniden yüksek bir çatırtı Kofi'yi yerinden sıçrattı. Yakındaki bir ağaçtan bir dal kırılmış ve gerenuğun yolunu kapatmıştı. Antilop kararsızca geri çekildi. Kofi çok yaklaşmaması gerektiğini biliyordu ama yardım etmek istedi. Dala gerenuğa dokunmadığından emin olarak dikkatle yana çekti. Gerenuk bekledi, sonra yaprak atıştırmalığı hâlâ ağzında, yanından geçip gitti.

Gerenuk başka bir akasya ağacı buldu ve yeniden doğruldu. Bu kez Kofi, kuyruğunu bir ip cambazı gibi dışarı uzatarak nasıl dengelendiğini fark etti. Hafifçe güldü. "Sen doğuştan bir akrobatsın," diye fısıldadı. Onu çiziminin yanına küçük bir yıldız koyarak çizdi. Rehberine yazdı: Gerenuk dimdik dururken kuyruğuyla dengelenir. Ne akıllı bir uyarılama!

Kofi gözlemlerle birçok sayfa doldurduğunu fark etti. Savanı, diğer hayvanları ve gerenuğun özel yeme biçimini çizmişti. Sayfanın en üstüne büyük bir başlık ekledi: GERENUĞUN YÜKSEK SIRRI. İşiyile gurur duydu. Hayvan uyarlamalarının hayvanların şaşırtıcı yollarla yiyecek bulmasına yardım ettiğini öğrenmişti.

Güneş batmaya başlarken gerenuk tepelere doğru yürüdü. Kofi defterini ve kalemmini topladı. Gerenuğun uzun boynunun ve güçlü bacaklarının savan için ne kadar mükemmel olduğunu düşündü. Gerenuğun hikâyesini bilim rehberine aktardığını bilerek gülümsedi. Eve dönünce arkadaşları ve ailesiyle paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Dönüş yolunda Kofi, ziyaretçilere bilim rehberliği yapan yaşlı bir adamla karşılaştı. Kofi ona defterini gösterdi. "Bu harika!" dedi adam. "Gerenuğu tam doğru çizmişsin. Pek çok kişi yemek için nasıl doğrulduğunu fark etmez." Kofi'nin yüzü aydınlandı. Adam ona hediye olarak yeni bir kurşun kalem verdi. "Gözlemlemeye devam et," dedi. "Sen gerçek bir bilim insanısın."

O gece Kofi ateşin yanında oturdu ve rehberini baştan sona okudu. Son bir resim çizdi: yıldızlı gökyüzünün altında gerenuk, uzun boynu parlak bir yıldızla uzanıyor. Yazdı: Uyarlamalar hayvanların yiyecek bulmasına yardım eder. Bunu bana gerenuk öğretti. Defteri kapattı ve göğsüne bastırdı, mutlu ve gururlu hissediyordu.

Ertesi sabah Kofi rehberini küçük kız kardeşine gösterdi. Kız kardeşi gerenuğu işaret etti ve kıkırdadı. "Bir insan gibi ayakta duruyor!" dedi. Kofi başını salladı. "Evet, yiyeceğini böyle buluyor," diye açıkladı. "Her hayvanın hayatta kalmak için özel bir yolu var." Kız kardeşi bir dahaki sefere onun yardımcısı olup olamayacağını sordu. Kofi gülümsedi. "Elbette!" dedi. "Biz bir bilim ekibi olacağız."

Kofi savanı keşfetmeye devam etti ve fırsat buldukça rehberine yeni sayfalar ekledi. Daha çok hayvanı ve onların akıllı uyarlamalarını öğrendi. Ama gerenuğun defterinde her zaman özel bir yeri oldu. Merak ve sabırla savanın sırlarını keşfedebileceğini biliyordu. Ve her zaman kalemını yanında taşıyor, yazmaya ve çizmeye hazır bekliyordu.